

Præsident Thomas S. Monson

Ved afskeden

Ingen af os kan fuldt ud fatte betydningen af det, som Kristus gjorde for os i Getsemane, men jeg er taknemlig hver eneste dag i mit liv for hans sonoffer.

Mine brødre og søstre, mit hjerte er fyldt nu, hvor vi skal afslutte denne konference. Vi har mærket Herrens Ånd i rigt mål. Jeg udtrykker min påskønnelse på egne og på vegne af Kirkens medlemmer overalt til enhver, der har deltaget, herunder også dem, der har bedt bøn. Må vi længe huske de budskaber, vi har hørt. Når vi modtager numrene af *Ensign* og *Liahona*, som indeholder disse taler på tryk, må vi da læse og studere dem.

Atter har musikken ved alle møderne været vidunderlig. Jeg udtrykker personligt tak til dem, der er villige til at berige os med deres talenter og røre os og inspirere os i processen.

Vi har med opløftede hånd oprettholdt brødre, som er blevet kaldet til nye stillinger ved denne konference. Vi ønsker, at de ved, at vi ser frem til at arbejde sammen med dem i Mesterens sag.

Jeg udtrykker min kærlighed og påskønnelse til mine to hengivne rådgivere, præsident Henry B. Eyring og præsident Dieter F. Uchtdorf. De er mænd med visdom og forståelse. Deres tjeneste er uvurderlig. Jeg elsker og støtter mine brødre i De Tolv

Apostles Kvorum. De tjener meget effektivt, og de er fuldstændig hengivne over for værket. Jeg udtrykker også min kærlighed til medlemmerne af De Halvfjerds og Det Præsiderende Biskopråd.

Vi står over for mange udfordringer i verden i dag, men jeg forsikrer jer om, at vor himmelske Fader er opmærksom på os. Han elsker hver enkelt af os og vil velsigne os, når vi søger ham i bøn og stræber efter at holde hans befalinger.

Vi er en global kirke. Vore medlemmer bor over hele verden. Må vi være gode borgere i de lande, hvor vi bor, og gode naboer i vore lokalsamfund, række ud til mennesker med en anden tro såvel som til vore egne. Må vi være eksempler på ærlighed og integritet overalt, hvor vi kommer, og i alt, hvad vi gør.

Brødre og søstre, tak for jeres bønner for mig og for alle Kirkens generalautoriteter. Vi er dybt taknemlige for jer og for alt det, I gør for at fremme Herrens værk.

Må I komme sikkert hjem. Må himlens velsignelser følge jer.

Før vi forlader hinanden i dag, så lad mig fortælle jer om min kærlighed til Frelseren og takke for hans

store sonoffer for os. Om tre uger fejrer hele den kristne verden påske. Jeg tror ikke, at nogen af os fuldt ud fatter betydningen af det, som Kristus gjorde for os i Getsemane, men jeg er taknemlig hver eneste dag i mit liv for hans sonoffer på vore vegne.

Han kunne i sidste øjeblik have trådt tilbage. Men det gjorde han ikke. Han steg ned under alt, så han kunne frelse alt. Ved at gøre dette gav han os et liv ud over dette liv på jorden. Han genvandt os fra Adams fald.

Helt ind i min sjæls inderste er jeg ham dybt taknemlig. Han lærte os, hvordan vi skal leve. Han lærte os, hvordan vi skal dø. Han sikrede vores frelse.

Må jeg som afslutning gengive for jer de rørende ord, skrevet af Emily Harris, som flot beskriver mine følelser op til påske.

Det klæde, han var svøbt i, er tomt.

Det ligger der.

Frisk og hvidt og rent.

Døren står åben.

*Stenen er væltet bort,
og jeg kan næsten høre engle synge
hans pris.*

Linnedklæderne kan ikke holde ham.

Sten kan ikke holde ham.

*Ordene lyder som et ekko gennem det
tomme kalkstensskammer:*

»Han er ikke her.«

Det klæde, han var svøbt i, er nu tomt.

Det ligger der.

Frisk og hvidt og rent.

Og – halleluja – det er tomt.¹

Vær velsignet, mine brødre og søstre. I vor Frelseres, Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTE

1. Emily Harris, »Empty Linens«, *New Era*, apr. 2011, s. 49.